

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейските общности

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 82/09

Люксембург, 1 октомври 2009 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-58/08
Vodafone и други/Secretary of State for Business, Enterprise and
Regulatory Reform

СПОРЕД ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ POIARES MADURO РЕГЛАМЕНТЪТ ОТНОСНО РОУМИНГА Е ВАЛИДЕН

Общността има право да налага ограничения, в интерес на вътрешния пазар, на цените за повиквания при роуминг, определени от мобилните телефонни оператори

С Регламента относно роуминга¹ се установяват максималните цени на операторите на мобилни телефонни мрежи за повиквания, приети и осъществени от потребителя извън местната за него мрежа. Тези ограничения би следвало да се прилагат през период от три години.

Регламентът е приет въз основа на член 95 от Договора за ЕО, който дава възможност на Общността да приема правни норми с цел да се сближат законодателствата на държавите членки в случаите, когато съществуват различия или потенциални различия, които биха могли да възпрепятстват създаването или функционирането на вътрешния пазар.

Четири от най-големите мобилни телефонни оператори в Европа - Vodafone, Telefónica O2, T-Mobile и Orange - оспорват валидността на Регламента относно роуминга пред High Court of England and Wales. Впоследствие той отправя запитване до Съда дали Общността има правомощие да приеме Регламента въз основа на член 95 ЕО, както и дали като установява максималните цени общностният законодател не е нарушил принципите на субсидиарност и/или пропорционалност.

На първо място, генералният адвокат Miguel Poirares Maduro **изтъква, че според него Общността има право да приеме Регламента въз основа на член 95 ЕО**. Разликите в цените между повикванията, осъществени в рамките на собствената държава членка, и тези, направени при роуминг, логично биха могли да се разглеждат като възпиращи използването на презгранични услуги като роуминга. Подобно възпиране на извършването на презгранични дейности може да затрудни създаването на вътрешен пазар, в който е гарантирано свободното движение на стоки, услуги и капитали. Действително, в сектора на мобилните телекомуникации няма по-ясно изразена презгранична дейност от роуминга. При това положение за налагането на определен размер на цените на роуминг услугите може с основание да се твърди, че служи за създаването на вътрешния пазар, премахвайки пречките пред икономическата дейност с презграничен характер.

При разглеждането на въпроса дали Регламентът е в съответствие с принципа на субсидиарността (според който Общността може да действа само ако същата цел не е възможно да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки) генералният адвокат най-напред отбелязва, че по отношение на цените на един оператор за друг за използването на мрежата му (цени на едро) е ясно, че е необходимо действие на общностно равнище, тъй като националните регулаторни органи нямат нито правомощие да регулират цените на чуждестранните мрежи за мрежи от тяхната държава членка, нито стимул в рамките на своята територия да регулират цените на едро за чуждестранни мрежи.

¹ Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО (ОВ L 171, стр. 32).

Що се отнася до цените на дребно на местната мрежа за нейните роуминг клиенти, въпросът е малко по-неясен. Може да се поддържа тезата, че след като цените на едро веднъж са определени, е възможно цените на дребно да бъдат регулирани от националните органи. Генералният адвокат Maduro обаче счита, че е целесъобразно и уместно Общността да регулира цените на дребно. Според него с оглед на обстоятелството, че срокът на действие на Регламента следва да изтече след три години, на транснационалното естество на роуминга, както и на факта, че роумингът не е от особена важност за националните регулаторни органи, Общността може по-лесно да изяви воля и се намира в по-добро положение, за да разреши проблема. Ако той бъде оставен за решаване от 27-те национални регулаторни органи, това би могло да отнеме твърде дълго време, за да бъде въведен реален контрол върху цените на дребно.

По отношение на въпроса дали максималният размер на цените на мрежовите оператори е установен пропорционално, генералният адвокат отбелязва, че Общността се е намесила като последна инстанция; всички предходни опити на Комисията да намали цените на роуминга (включително разследвания съгласно правото на конкуренцията, инициативи за прозрачност, действия по регулиране и политически натиск) са завършили с неуспех. Той също така изтъква, че Комисията е установила, че цените на роуминга варират в много голяма степен и това не може да се обясни със стоящите в основата им разходи при оператори, реализиращи печалба от над 200 % за осъществени повиквания при роуминг и 300 % или 400 % за получени повиквания. Предвид тези прекомерно високи такси и необходимостта от навременно действие, вземането на решение за регулиране на цените е възможност, която Общността логично може да има.

Освен това, като признава, че контролът на цените трябва във всички случаи да се преценява внимателно поради изключителното му въздействие върху пазара, генералният адвокат смята, че ограниченото съществуване във времето на тези горни граници на цените, наличието на клауза за изтичане на срока на действие, подлежаща на периодично преразглеждане, както и целта с тях да се отстрани неефективност на пазара, която не е могла да бъде премахната с нормите на конкуренцията, ги прави по-приемливи. При това положение не може да се твърди, че Регламентът сам по себе си е непропорционален.

Така генералният адвокат прави извод, че **с установяването на максимален размер на цените за повиквания при роуминг не се нарушават принципите на субсидиарност или пропорционалност.**

Поради тази причина генералният адвокат Maduro предлага на Съда да потвърди валидността на Регламента относно роуминга.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на общностното право или валидността на общностен акт. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани със същия въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106